

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Antonius De Padva. 13. Junii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

S. ANTONIUS DE PADVA.

13. Junii.

Dico vobis quoniam omne verbum otiosum quod locuti fuerint homines, reddent rationem de eo, in die iudicii; ex verbis enim tuis justificaberis & ex verbis tuis condemnaberis. Matth. cap. 12.

ANTONIUS, quem vulgò Patavinum dicunt, S. Francisci discipulus, suis ad concionem verbis, à flagitiosa vita quam plurimos revocavit. Eam ob rem cum oculi dolerent inferno hosti, decumbentis in lectulum spiritum elidere faucibus interceptis aggressus est; sed ille unico Mariæ nomine simul viam loquelæ fecit, simul insidiatorem in fugam dedit. Hæreticum, qui sacre Eucharistiæ cultum negaverat, ad saniorum mentem & ipsum reduxit. Cum enim mulus impii à negato aliquam multum diebus, sed præbito demùm lautè pabulo, ad Antonium vocatus accurrisset, sanctiusque

D d a Epulum

Epulum pronus in pedes adorasset, sapere à jumento suo etiam Dominus didicit. Pro concione funebri lucrionis cujusdam palàm edixit, illum æternis inferorum flammis addictum esse, ejusque adeò rei indicium fore, cor illius non pectore, sed arcà cum nummis suis clausum. Præter alia multa, quæ fecit admiratione dignissima, puerum demortuum vitæ reddidit, quò is parentem Antonii de homicidio accusatum, innocentem absolveret. Supremum ægrotantem Christus invisit, obitum verò ejus per urbem fando infantes vulgârunt. quò minori eloquio, hòc majore virtutis præconio. *Ex Surio.*

MEDITATIO

De moderatione lingua.

I. **T**Rigesimo secundo à morte S. Antonii Anno observatum est, linguam ejus incorruptam & integram esse, quasi recens foret ab obitu; quo miraculo Deus remuneratus est rectum usum linguæ, quæ de Deo cùm ex æquo, tum ex superiori loco semper loquebatur. Tu verò, an semper de Deo vel cùm Deo loqueris? An cor cum linguâ congruit, cùm dicis Domino, dolere te de peccatis, cumque ante omnia amare: *aliud quippe ora hominum, aliud corda agunt, dum*

v. g. b.

verba praterita mala plangunt, sensu futura meditantur.
Salv.

2. Potes quidem variis de rebus loqui, dummodo, quæcumque dixeris, ad Deum referantur. Solari mæstos, peccatores arguere, commissa tibi temporalia verbis exponere, & alia id genus profunt saluti, si rectus fuerit dicentis animus. Itaque omnia verba tua serviant divinæ gloriæ. Imitate nascentis Ecclesiæ Christianos. *Ita fabulantur, ut qui sciunt Deum audire.* Tertul.

3. Dei causa tacendum est, dum calumniis tua fama dilaceratur; dum morderis scommatibus, quæ quidem ingeniosè retorquere posses; dum nascitur occasio te laudandi, vel alios criminandi, abstine verbis otiosis & maledicis: cave, ne verba tua sint aliis offensionis. *Tacere nōsse, quàm loqui, difficilius est.* Ambr.

S. BASILIUS MAGNVS.

14. Junii.

Non enim habemus hic manentem civitatem. sed futuram inquiremus. ad Hebr. c. 13.

Magnum esse BASILIUM, ad ardentis columnæ facem D. Ephrem vidit.
D d 3 Magna